

Atomik 80

☺ 80. výročie založenia školy ☺

školský časopis

História našej školy – najdôležitejšie medzníky

- **14. 3. 1932** sa naša história začína v novostavbe Masarykovej štátnej ľudovej školy
- **1. 9. 1943** bola premenovaná na III. rímskokatolícku ľudovú školu
- **5. 6. 1945** bola opäť poštátnená a premenovaná na III. štátnu ľudovú školu v Trnave
- neskôr sa nazývala ešte III. národná škola na Kopánke a III. základná deväťročná škola na Kukučínovej ul. v Trnave

**V školskom roku 1979/80 sa škola presťahovala do dnešných priestorov, v súčasnosti má názov
Základná škola, Ulica Atómová 1, Trnava**

Riaditelia našej školy

ZŠ Kukučínova

1932 – 1940	Koloman Hochel
1940 – 1943	Aladár Bránsky
1943 – 1949	Ľudovít Takáč
1949 – 1953	Michal Ovčiarik
1953 – 1959	Pavol Repčík
1959 – 1967	Viliam Mesík
1967 – 1970	Jozef Kátrik

ZŠ Atómová

1970 – 1983	Vladimír Slanicay
1983 – 1991	Tibor Chmura
1991 – 1992	Karol Raffay
1992 – 1995	Mária Rusnáková
1995 – 2009	Jozefína Hrašnová
2009 –	Emília Benedikovičová

Obzrime sa späť...

Hlboko v stenách, tam v základných múroch budovy si nás pamätá a ešte dlho uchová nespočetne veľa vyriešených problémov a nádherných zážitkov prežitých v tejto škole.

Písal sa rok 1932, keď prví žiaci zasadli do školských lavíc v budove na Kukučínovej ulici. Uplynulo odvtedy už 80 rokov. 80 rokov existencie našej planéty neznamená nič. 80 rokov existencie človeka znamená, že má už za sebou veľkú časť života. 80 rokov existencie našej školy znamená, že jej prah prekročili tisíce žiakov, že dnešní osemdesiatnici, ktorí vtedy začali chodiť do 1. triedy, majú 86 rokov, mnohí už nie sú medzi nami.

Tých niekoľko generácií našich žiakov, to je história, ktorá je napísaná v kronike života, v kronike školy. Pri listovaní v školskej kronike sa pred očami odvíjajú príbehy zo života žiakov, pedagógov i ostatných pracovníkov – príbehy, ktoré sú nezmazateľné a poznačili život každého z nás. Mnohým z nás pri slove história nabehnú zimomriavky, mnohým z nás zažiaria oči, ale všetci vieme, že bez histórie niet budúcnosti.

Štatistika je pre väčšinu ľudí nezábavná, ale pri sledovaní vývoja školy sa nedá obísť. Pri otvorení prvého školského roka bolo vytvorených 10 tried s počtom 530 žiakov a 15 pedagógov. Dnes máme 17 tried s počtom 401 žiakov a 33 pedagógov. Pri veľkom počte žiakov, ktorí navštevovali našu školu, nemožno zabudnúť na ich úspechy v rôznych oblastiach. Mnohí žiaci ďalej rozvíjali svoj talent a dnes sú z nich známi ľudia nielen v meste, na Slovensku, ale aj v zahraničí, kde šíria dobré meno rodného mesta.

Retrospektívny pohľad na uplynulých 80 rokov života školy – to je neopakovateľný film o pedagógoch na učiteľských i riadiacich postoch, ktorí sa výchove a vzdelávaniu mladých ľudí venovali celou svojou osobnosťou. Za ich nadšenie, obetavosť a usilovnú prácu im patrí obdiv a vrelé poďakovanie. Odmenou za vynaložené úsilie nech je im už spomínaná prosperita našich žiakov. Ich úspechy sú vhodným a príjemným zafarbením tohto filmového príbehu.

Modernizácia ľudskej spoločnosti, spracovanie nových foriem myslenia, túžba byť lepší a lepší chce, aby človek pochopil, že vzdelanie je nadovšetko. Verím, že človek dokáže všetko, čo si vie predstaviť, ale na zdokonaľovaní ľudskej predstavy je potrebné pracovať už v detstve – učiť sa.

Mgr. Emília Benedikovičová, riaditeľka školy

Jana Albertová:

Už nie ja, ale moje dieťa

Za starou bránou už takmer rozpadnutý dom
myšlienky tmoliace sa po uliciach
ticho nad starou vrbou
pokojné ráno nad obzorom
otvára nové krídla zajtrajších detí...

Prechádza unavenou dlaňou po stenách
a snaží sa chytiť pocit, čo sa jej dávno vkradol do srdca.
Dotknúť sa myšlienky
dať veciam zmysel
nájsť to, čo nie je,
povedať, zopakovať, dať, pozrieť, podať, darovať,
odovzdať sa...

...prísť na to, že dôležité veci sú ukryté niekde medzi
úsmevom a pohladením...
že sa dá ísť ďalej aj bez zbytočných slov

Zo spomienok navlieka na nitku korálky
staručká pani
v jej dlani úsmev, pohladenie a vystrašené dieťa.

Už nie ja, ale moje dieťa
s veľkou školskou taškou
s obavou v tvári.

Už dávno nie ona,
to ty sa k nemu sklóniš,
podáš mu ruku...

...odnesieš, uložíš, prečítaš, opravíš, ukážeš, podáš,
daruješ kúsok neba

tak, aby si nezlomila krídla

...a aby si v starých zažltnutých fotkách našli aj oni teba.

Naši žiaci

Jana Albertová

Herečka Divadla Disk.

V súčasnosti prežíva tú najdôležitejšiu a najkrajšiu rolu, ktorou je pre ňu jej poslanie matky. K osemdesiatym narodeninám venovala našej škole nevšedný darček – báseň UŽ NIE JA, ALE MOJE DIEŤA.

Ol'ga Brunnerová

Umelecká šperkárka.

Ako školáčka navštevovala rôzne výtvarné krúžky a absolvovala aj Ľudovú školu umenia v Trnave. Prvé náušnice vyrobila v prvej triede základnej školy. Neskôr vyštudovala Strednú umelecko-priemyselnú školu v Kremnici. Vlastnú firmu si založila v roku 1997. Každú kolekciu šperkov tvorí výhradne ručne, používa chirurgickú oceľ, drahé kamene, sklo, tvrdenú hmotu. Jej šperky sú pravidelne súčasťou mnohých módnych prehliadok.

Napriek svojmu pracovnému vyťaženiu bola pani Ol'ga Brunnerová taká milá a napísala nám pár spomienok:

„Do novúčičkej školy na Vodárni som nastúpila do 4.B k pani učiteľke Selnekovičovej. Na 2. stupni bola mojou triednou p. uč. Drobná, ktorá ma učila slovenčinu a nemčinu. Vybavila nám aj školský výlet do NDR do Drážďan, čo v tom čase vôbec nebolo bežné. Za to jej ďakujem.

Veľmi rada spomínam na p. uč. Pecháčkovú, ktorá ma učila dejepis, všetci sme ju počúvali s otvorenými ústami. Vedela nás zaujať. Mojou srdcovkou bola vždy výtvarná výchova, tú ma učila p. uč. Rogovská. Je to vynikajúca odborníčka a veľa ma naučila, napr. maľovať olejovými farbami na výkres natretý latexom. V škole sme mali spevácky zbor Atómčatá, ktorý viedla p. uč. Plachá. Nebolo možné sa tam len tak dostať. Keďže môj spev nebol očarujúci, ani som sa o to nepokúsila.

P. uč. Chalúpková (prírodopisárka) raz vyvolala inak vynikajúceho žiaka, ktorý sa volal Naništa. V jeho odpovedi však vtedy nezaznelo nič mimoriadne, tak ho pani učiteľka posadila na miesto so slovami „Naništa, Naništa, dneska si bol naništ.“ (Čo vám – Trnavčanom – nemusím prekladať.)

Svojej bývalej škole prajem veľa radosti, úspechov a veľa šťastných usmiatech tvárí jej žiakov aj učiteľov.“

Emíre Khidayer

Spisovateľka, bývalá diplomatka.

Narodila sa z veľkej lásky Slovenky a Iračana. Detstvo strávila v Žilkovciach a v milovanej Trnave, tu chodila do školy na Atómovej ulici. Vyštudovala arabistiku a islamistiku spolu s anglistikou na FF UK v Bratislave, kde si z arabských štúdií urobila aj doktorát. Ešte počas štúdia na vysokej škole vycestovala do Egypta. Po ukončení štúdia sa zamestнала na Ministerstve zahraničných vecí SR, neskôr pôsobila ako diplomatka v Egypte, Kuvajte a Iraku. Svoje zážitky spísala

v bestselleri **Arabský svet – iná planéta?**, ktorý sa ako prvý zahraničný preklad za necelý polrok stal bestsellerom aj v Česku. V roku 2010 vydala jeho voľné pokračovanie **Život po arabsky** a tiež vzácne témy na orientálny spôsob spracované v knižke **Príbehy zo Sumhuramu**. Je prvou ženou v slovenskej diplomacii pre oblasť Blízkeho východu a pôsobila v nej desať rokov. Na základe výsledkov jej práce v politickej, obchodnej a kultúrno-školskej oblasti bolo v roku 2004 otvorené Veľvyslanectvo SR v Kuvajte. Viac na www.khidayer.com

Pani Emíre Khidayer nám venovala svoj vzácny čas a ochotne odpovedala na naše zvedavé otázky:

Chodili ste k nám od prvého až po deviaty ročník? Kedy to bolo?

Na školu som nastúpila od tretieho ročníka po tom, čo sa otvorila nová ZŠ na Vodárni v roku 1979, a skončila som ôsmou triedou v roku 1985.

Pamätáte si mená učiteľov, ktorí vás učili?

Samozrejme, na niektorých nemožno zabudnúť, resp. vpísali sa do buniek každého žiaka. Pani učiteľky Šmidáková, Pecháčková, Sadloňová, všetko ruštinárky, zemepisárka p. Ivaničová (zemepis bol môj najobľúbenejší predmet), p. Jankovičová, ale aj chemikárka p. Bednáriková a p. uč. Šarmír. Spomínam si aj na p. uč. Drobnú (nemčina a ručné práce) a p. uč. Plachú, spievala som v Atómčatách.

Kto vám bol triedny?

Na druhom stupni Ľudmila Rogovská, veľká osobnosť a nezabudnuteľný zjav! Dovtedy p. uč. Mikiničová.

Spomeniete si aj na nejaký školský zážitok?

Jedna z vecí, čo mi utkveli v pamäti a súviseli so školou, bola čítanie starogréckych povestí v rámci hodín dejepisu s p. uč. Pecháčkovou, a tak sa dejiny krásne pamätali. Vynikajúci spôsob, ako si niečo zapamätať a prítiažlivou metódou! Pani Pecháčkovej želim, aby sa jej splnil sen pozrieť si Egypt. Človek si svoje sny má plniť kvôli SEBE (a vôbec tu nejde o egoizmus!), lebo aj preto je tu na tejto planéte! Dobré si spomínam na p. uč. Šmidákovú, ako so mnou trávila svoj voľný čas kvôli olympiáde z ruštiny, a na jej veľkú ochotu a starostlivosť. Ďakujem! Tiež si dobre pamätám, že som navštívila párkrát triednu pani Rogovskú doma a s udivením som zistila, že vie variť šampón! To bolo naozaj nevidané a zároveň úžasné, čo popri vyučovaní, staraní sa o deti, maľovaní, šití, krásnom obliekaní a vždy dokonalej príprave dokázala robiť. Klobúk dole!

Čo vás viedlo k tomu, že ste sa stali spisovateľkou?

Súbor životných krokov a vlastných predurčení; postupne sa veci ukladali tak, aby sa mi otvárala cesta. Mojim zámerom je odovzdávať informácie, ktoré sú pre nás neznáme, teda mojím cieľom určite nebolo stať sa spisovateľkou.

Vo svojej knihe píšete, že ste sa nikdy nezahaľovali. Ako sa k vám správali ľudia v arabských krajinách?

Vo väčšine prípadov veľmi dobre až vynikajúco. Veď okrem Saudskej Arábie sa v žiadnej arabskej krajine nemusíte zahaľovať, ani to od vás nikto nečaká. Aj tak všade záleží na tom, ako sa správate a čo zo seba vyžaruje.

Ktorú z arabských krajín máte najradšej?

Ťažká otázka, lebo vždy v nejakom momente je to najskôr iná krajina, podľa toho, ako to tam vrie, aká je nálada medzi obyvateľstvom. Napríklad začiatkom marca som sa vrátila z Jemenu, kde som bola pred trinástimi rokmi, a vtedy som odtiaľ odchádzala s veľmi zlými pocitmi. Tentokrát som z Jemenu odchádzala dojatá z ľudí, z toho, akí boli ochotní, ako pomáhali, ako sa starali a že ich záujem bol úprimný, nie fingovaný ako inde. Že som za Jemenčanmi cítila úprimnú človečinu vychádzajúcu z ich vnútra. Dá sa povedať, že momentálne u mňa „fičí“ Jemen, Omán a Sudán.

Čo vás na arabských štátoch najviac zaujalo?

Každá krajina je iná a každá má svoje špecifiká. Všade ma zaujímajú ľudia a ich myslenie a správanie, niekde je krajina veľmi rôznorodá (púšte, lesy, hory ako Irak, Omán, Jemen, Sudán, Maroko), v každej arabskej krajine sa vyskytujú archeologické pamiatky. Najviac ma zaujíma, ako miestni obyvatelia pristupujú k otázkam, ktoré my v Európe riešime úplne inak. Napríklad to, že do veľkej miery ženy nevnímajú svoju ľudskú hodnotu, resp. nechcú ju vnímať. Mnohé z nich považujú mužov za nadradených a seba podradené. V arabskej spoločnosti nevidím problém v mužoch, ale v samotných ženách. Keď ony zmenia svoj prístup, zmení sa celá spoločnosť.

Foto: Peter Babka

Čo by ste zaželi našej škole k 80. narodeninám?

Aby mala čo najviac učiteľov a žiakov, ktorí posunú duchovný vývoj spoločnosti ďalej, otvoria nové obzory, preniknú do nových nepoznaných sfér a kultúr, aby mohli naše znalosti preniesť tam, kde to potrebujú, a naopak. Aby každý robil to, čo ho baví, a robil to zo srdca.

Za rozhovor ďakujú

Amúš, Vika a Miška

Kamil Mikulčík

Herec, spevák a skladateľ.

Absolvoval Ekonomickú univerzitu v Bratislave a herectvo na VŠMU. Je hercom na voľnej nohe. Ako skladateľ spolupracoval so Slovenským rozhlasom, ako autor scénickej hudby so slovenskými a českými divadlami. Z hereckej tvorby treba spomenúť jeho účinkovanie vo filmoch Za nepriateľskou líniou, Muzika a Legenda o lietajúcom Cypriánovi. Hral v seriáloch Za mestskými múrmi, Medzi nami, Ordinácia v ružovej záhrade, Nesmrteľní, Zlomok sekundy a Druhý dych. V roku 2009 s Nelou Pociskovou zvíťazili v národnom kole súťaže Eurovision Song Contest a postúpili do moskovského semifinále. Je členom a zároveň spoluzakladateľom hudobnej formácie Fragile.

Róbert Opatovský

Spevák a skladateľ.

Vyštudoval hru na klasickej gitare na bratislavskom konzervatóriu a navštevoval súkromné hodiny spevu u Adrieny Bartošovej. Spieval v rôznych hudobných telesách na Slovensku a v zahraničí. V roku 1997 ho Darina Rolincová zoznámila s českým skladateľom a producentom Danielom Hádlom, ktorý s ním uzavrel zmluvu na tri albumy pre vydavateľstvo BMG-Ariola. V priebehu rokov 2002 – 2003 Robo Opatovský striedavo pôsobil v Japonsku a na Slovensku. K jeho najznámejším hitom patria skladby Natália, Oceán, Na dvoch strunách, Sen, Dúhový pelikán, Hovorila po španielsky, Príliv energie a ďalšie.

Ladislav Šmidák

Učiteľ, školský inšpektor a regionálny spisovateľ.

Aj keď sa Ladislav Šmidák narodil v Šoporni, je typickým trnavským lokálpatriotom. Od útleho detstva žil v trnavskej časti Kopánka, kde mala pôvodne sídlo naša škola. Ako autor sa venuje rôznym témam zo starej Trnavy, píše najmä poviedky o osudoch rôznych trnavských postavičiek z prvej Československej republiky, ale aj o osudoch Rómov. Knihy poviedok: Čierni a bieli, Zopár ošúchaných nábojov, Trnavské zvony, Stromy našej mladosti...

Libor Charfreitag

Majster Európy v hode kladivom a hviezda slovenskej atletiky. Rekordér a šesťnásobný slovenský ATLÉT ROKA.

Reprezentuje AŠK Slávia Trnava a pôsobí tiež ako tréner na univerzite v USA. Významnú časť roka sa pripravuje v americkom Dallase pod vedením Dava Wollmana a svojho otca. Ako jediný sa prebojoval do Svetového atletického finále 2004, kde skončil na solídnej piatej priečke, a vo svetovom rebríčku IAAF je najvyššie postaveným Slovákom. Štartoval na troch olympiádach. V roku 2000 v Sydney obsadil 30. miesto, o štyri roky neskôr v Aténach to bola 7. priečka a v roku 2008 v Pekingu 6. miesto. Na Majstrovstvách sveta 2005 v Helsinkách skončil deviaty a zatiaľ najväčším úspechom trnavského atléta je 3. miesto z Majstrovstiev sveta v Osake 2007. Jeho bronzový pokus meral 81,60 m. Na Majstrovstvách Európy 2010 v Barcelone získal zlatú medailu.

Zuzana Sekerová

Športová gymnastka – olympionička, bývalá slovenská reprezentantka.

Narodila sa v Trnave. V súčasnosti žije v meste Savannah v americkom štáte Georgia, ale fanúšikovia doma na Slovensku na ňu nezabúdajú. V minulosti patrila k najznámejším slovenským reprezentantkám. Na kladine dosiahla najvýraznejší úspech svojej kariéry. Predstavila sa nielen na mnohých podujatiach svetového formátu, ale je aj dvojnásobnou účastníčkou olympijských hier (Sydney 2000 a Atény 2004). V roku 2004 vyhrala kladinu na svetovom pohári v Chile. V rokoch 1993 – 2001 sa nepretržite predstavovala na domácich šampionátoch. Na majstrovstvách Európy súťažila štyrikrát, rovnaký počet účastí má aj na majstrovstvách sveta.

Regina Palušná

Slovenská basketbalová reprezentantka.

Mladá, 22-ročná Regina Palušná je Trnavčanka, ktorá basketbalovo vyrástla v Školskom športovom klube ZŠ na Atómovej ulici pod vedením skúsenej trénerky Zuzany Žitniakovej. Rozvíjala sa v už neexistujúcom klube Viktoria Košice, odohrala sezónu v drese MBK Ružomberok. Získala s ním druhé miesto v slovenskej extralige a dostala sa do osemfinále v Európskom pohári FIBA. Jej výkonnostný rast pokračoval v drese španielskeho majstra Ros Casares Valencia, po ťažkom zranení prestúpila do maďarského Pécsu a od roku 2011 hrá vo francúzskom Nantes.

Lenka Slezáriková

Reprezentantka SR v basketbale.

V našej škole sa rozvíjal ďalší talent, osemnásťročná Lenka Slezáriková, ktorá takisto začínala pod vedením trénerky Zuzky Žitniakovej. Lenka Slezáriková sa prebojovala aj do tímu reprezentácie Slovenska U16. Počas prípravy na majstrovstvá v Estónsku sa o ňu začali zaujímať viaceré kluby: Ružomberok, Nitra a Bratislava. Nakoniec sa po majstrovstvách Európy v Talline rozhodlo o prestupe Lenky Slezárikovej do SBK Lúky Bratislava.

Tomáš Uváček

Majster Slovenska v tanečnom športe a finalista medzinárodných súťaží.

Vicemajster republiky v latinskoamerických tancoch v kategórii mládež (2007). Bol finalistom majstrovstiev SR v 10 tancoch a v štandardných tancoch v tej istej kategórii.

Majster Slovenska v rokoch 2008, 2009 a 2010. Vicemajster Slovenskej republiky v 10 tancoch v hlavnej kategórii v rokoch 2011 a 2012.

Bol finalistom medzinárodných súťaží od roku 2007 až po rok 2012. Verejnosť ho pozná z televíznej tanečnej súťaže Let's Dance, kde bol tanečným partnerom speváčky Katky Knechtovej.

NAŠE ŠPORTOVÉ ÚSPECHY...

...sa už stali tradíciou. Každoročná žatva bodov, medailí, pohárov, diplomov je zdrojom radosti a hrdosti nielen trénerov a ich zverencov, ale aj učiteľov a rodičov.

V športových triedach sa dievčatá venujú basketbalu pod vedením skúsenej trénerky Zuzany Žitniakovej a chlapci hádzanej pod vedením p. uč. Richarda Matúška.

Okrem basketbalu a hádzanej však školu úspešne reprezentujú aj v atletike, cezpoľnom behu, volejbale, halovom futbale, stolnom tenise, netradičných športoch...

Za 15 rokov pôsobenia p. uč. Žitniakovej na našej škole žiačky 14-krát vyhrali majstrovstvá okresu, regiónu aj kraja v basketbale a postúpili na Majstrovstvá Slovenska, kde sa pravidelne umiestňujú v prvej päťke. Chlapci takisto obsadzujú stupne víťazov v okresných, regionálnych aj krajských majstrovstvách v hádzanej, tento rok vybojovali na Majstrovstvách SR 4. miesto.

Memoriál Márie Zavorskej – štafetu 5 x 800 m – vyhrali naše dievčatá 13 rokov po sebe.

V súťaži trnavských škôl, ktorú poriada Kalokagatia CVČ pod názvom Trnavské športové hry, sa každý rok umiestňujeme na medailových pozíciách nielen v jednotlivých športoch, ale aj v celkovom vyhodnotení.

Za výsledkami je množstvo postupových kôl – okresných, regionálnych a krajských, kde sa naši žiaci umiestnili na popredných miestach.

Ďakujeme a prajeme im ešte veľa skvelých športových úspechov!!!

ŽIACKY PARLAMENT

Náš žiacky parlament začal pracovať od októbra 2009. Jeho členmi sú žiaci 5. - 9. ročníka. Každá trieda vyslala doň dvoch žiakov, takže má 18 členov. Predsedníčkou sa stala Adriana Opletalová z 9.B.

Zasadnutia sú raz za mesiac. Členovia hodnotia činnosť v triedach i v škole za uplynulé obdobie a plánujú ďalšie úlohy. Prednášajú návrhy a pripomienky svojich spolužiakov a učiteľov. Čím sa parlament konkrétne zaoberá? Sledujeme úpravu tried a aktuálnosť násteniek, čistotu tried po vyučovaní, pripomienkujeme nedostatky, zaoberáme sa prospechom aj správaním žiakov a hovoríme o rôznych problémoch žiakov.

p. uč. Mrnková

ČO NÁJDETE NA WWW.ZSATOMOVATT.SK

Na našom školskom webe je množstvo zaujímavých vecí. V sekcii OZNAMUJEME objavíte všeličo užitočné, napr. rozvrhy hodín všetkých tried aj učiteľov, zvonenie, školský poriadok, info o školskej jedálni, harmonogram stravovania... Ak ste zvedaví na nejaký koncert či besedu, stačí si kliknúť na SPRÁVY a rôzne akcie z tohto roka (ale aj z minulých) sa vám podajú na striebornej tácke.

V rubrike PRACUJEME si pozriete, o čom všetkom sú naše krúžky a aké akcie škola chystá. Nájdete tam zoznamy všetkých žiakov aj zamestnancov školy, rodičia môžu nakuknúť do internetovej žiackej knižky ☺

BAVÍME SA - tu si môžete zahrať dve hry (samozrejme testujúce vaše IQ), ďalej je tu internetový časák Infovekáčik (na náš Atomik ale nemá, chacha...), otváracie hodiny knižnice... a svoje vedomosti o Trnave si overíte aj doplníte v súťaži Trnava.

Myslím, že sekciu FOTÍME SA nemusíme ani predstavovať. Sú tu fotky tried, školských akcií a iné. V predposlednej rubrike A PRÍDTE ZAS je možné nájsť všetky kontakty na našu školičku.

Jednoducho - na naše školské stránky sa určite oplatí pozrieť. Čia je to zásluha? Pani učiteľky Krvičkovéj. A to je ktorá? No predsa naša GABIKA!!!

Michaela Hlavačková, 9.B

Deň zdravia

Streda 16. novembra - to bol trochu iný školský deň ako ostatné. Deň zdravia. Pre každú triedu bol pripravený program a my sme sa vybrali s fotákom a zapisníkom na výzvedy.

Prvostupniari dostali mliečne nápoje a všetci žiaci jablká. Niektoré triedy sa presunuli do jedálne na náuku o čajoch spojenú s ochutnávkou. V iných sa zasa konala „psychologická poradňa“ - psychologičky sa s deťmi rozprávali o drogovej závislosti. U šiestakov sme stretli mestských policajtov, deti si mohli vyskúšať obušky a dozvedeli sa, čo všetko si vyžaduje policajná práca. V spoločenskej miestnosti sme si pozreli multimedialnú show „Jeme, aby sme žili“. Bola veľmi zaujímavá. Pán, ktorý nám ju prezentoval, nás oboznámil s vývinom človeka, s rôznymi chorobami, so zdravým a nezdravým životným štýlom. K siedmakom zavítal Červený kríž, iné triedy zasa navštívila Liga proti rakovine. Mne ako žiačke sa to veľmi páčilo.

V piatok nás čakal ďalší zaujímavý deň. Deviataci pripravili pre prvostupniarov „Chodník zdravia“ a na druhom stupni si každá trieda vybrala tému a pripravila prezentáciu, ktorú potom predstavili v ďalších triedach. Akcia sa volala „Trieda triede“. Žiaci prezentovali rôzne témy: prírodné minerálne vody, potravinovú pyramídu, zdravý životný štýl, depresiu a stres...

V telocvični dievčatá tancovali zumbu a chlapci hrali florbal. I keď tam bolo pár pádov, hrali výborne.

Tento deň sme si všetci užili a tešíme sa na budúci rok. Bol to jeden z najlepších Dní zdravia, aký som na tejto škole zažila.

Vika Gašparíková, 7.A

NAŠE PROJEKTY

Fibonacci

V školskom roku 2010/2011 sme sa zapojili do medzinárodného projektu Fibonacci. Našou snahou bolo uplatňovať princípy Výskumne ladenej koncepcie prírodovedného vzdelávania vo výučbe – v šiestom ročníku na hodinách biológie a chémie.

Projekt sa zameriava na podporu prírodovedného vzdelávania, aby sa dieťa naučilo pozorovať, klásť si otázky a chápať veci, ktoré ho obklopujú. Učí deti experimentovať a rozvíja ich schopnosť vedecky premýšľať a argumentovať.

Obsah sa sústreďuje na vysvetľovanie vecí, ktoré deti bežne pozorujú, pričom sú vedené k vyhľadávaniu otázok, k identifikácii jednoduchých výskumných problémov, ktoré formulujú v podobe hypotéz a predpokladov. Hypotézy ďalej testujú napríklad experimentom alebo pozorovaním, vytváraním modelov, diskusiou s odborníkmi a pod. Dôležitou súčasťou je diskusia medzi deťmi, pri ktorej sa učia s usmernením pedagóga vedecky argumentovať a správne vyjadrovať výsledky svojich výskumných aktivít.

Hlavným cieľom projektu je zvýšenie počtu záujemcov o štúdium prírodných vied, a tým podpora a napredovanie vedy ako takej. Nezanedbateľné však je aj to, aby sa v deťoch postupne vytváral prirodzený rešpekt k vedomostiam a kultúre ľudského (vedeckého) poznávania.

Prímestský tábor

Uľahčuje rodičom detí z I. aj II. stupňa postarať sa o zmysuplné využívanie voľného času cez prázdniny a obohacuje deti o nové skúsenosti a pekné spomienky.

PEER program

Žiaci sa zábavnou formou učia efektívne a zaujímavo vyplniť voľný čas.

Škola, ktorej to myslí

Hlavným cieľom je naučiť žiakov, aby namiesto pasívneho memorovania veľkého množstva učiva vedeli získavať informácie, spracovať ich a využiť v praxi.

Tirnavia Trophy

Zúčastňujeme sa na literárnych, výtvarných, hudobných, dramatických a tanečných súťažiach, ktoré organizuje Kalokagatia CVC v rámci súťaže o najaktívnejšiu školu – Tirnavia Trophy.

Trnavské športové hry

Športové akcie a súťaže trnavských škôl v spolupráci s Mestom Trnava a Kalokagatiou CVC.

Vyhráme si rukávy

Projekt vychádzal z Dohody o francúzsko-slovenskej spolupráci pri vyučovaní prírodovedných predmetov na základných školách. Cieľom bol

rozvoj a podpora prírodovedného vzdelávania na I. stupni ZŠ. Deti sa učia pozorovať, odpovedať na otázky vo forme hypotéz, počas pozorovania a bádania experimentujú, hľadajú logické vysvetlenia, diskutujú o svojich nápadoch a výsledkoch pokusov.

Zachráňme prírodu

Viacročný projekt, starostlivosť o vysadené stromčeky a zeleň.

Zdravá škola – škola podporujúca zdravie

Akcie v spolupráci s Mestom Trnava zamerané na zdravý spôsob života.

Nikto múdry z neba nespadol

Často sa zamýšľam nad týmto výstižným príslovím: „Nikto múdry z neba nespadol.“ Hovorí o tom, že nikto sa nenarodil múdry ako Šalamún a musí sa celý život vzdelávať. Taktiež o tom, že každý má svoju Achillovu pätu.

Ernest Hemingway povedal krásny citát o vzdelávaní a živote: „Najprv sa musíš naučiť to, o čom píšeš, potom sa treba naučiť písať. Oboje zaberie celý život.“ Podľa mňa chcel Hemingway vyjadriť, že človek musí mať najprv základné poznatky a až potom môže niečo dosiahnuť.

Koľko ľudí si v dnešnej dobe myslí, že všetko sa im do cesty pripletie samo? A koľko žiakov si myslí, že vzdelanie je zbytočné? Ale to vôbec nie je pravda! Každý sa musí vzdelávať! Ak ľuďom naozaj nezačne záležať na vzdelaní, celý národ bude o chvíľu sto rokov za opicami. Ľudia sa v súčasnej dobe nesnažia o to, aby dobyli svoje méty. Nejdú si svojou cestou. Keď mám povedať pravdu, ani ja nemám vyhranené ciele, ale viem, že jedným z mojich zámerov v živote je to, že nikdy nechcem žiť na cudzom chlebe.

Na druhej strane, prečo všetkých ľudí hádzať do jedného vreca? Ešte existujú žiaci, ktorým záleží na vzdelaní a v živote chcú niečo dokázať. A takéto deti majú dvere vždy a všade otvorené. Darmo budeme hovoriť o peniazoch, ktoré síce zohrávajú veľkú úlohu, ale nie sú všetko! A prečo? Pretože človeka človekom robí predovšetkým jeho celková inteligencia a prejav, nie peniaze!

Podľa mňa človek nachádza vzdelanie aj v knihách. Pretože „knihy sú nemí učitelia“, ako povedal Aulus Gellius. Nerozprávajú, ale tým, že ich čítame, sa učíme.

Keď začínam čítať knihu, najprv sa snažím vcítiť do nálady, ktorá v nej dominuje. Potom sa začnem zamýšľať nad otázkami, ktoré mi autor dáva, pretože podľa Jeana Cocteaua „je dobrá a krásna kniha tá, ktorá

plnými priehŕšťami rozosieva otázky.“ Ale prečo mi knihy dávajú toľko otázok? Myslím si, že preto, aby ma nad nimi donútili dumať.

A prečo si v učiteľkách vekov nájde každý iné otázky? Tak na toto nech si každý utvorí svoj názor...

Lucia Morvayová, 8.A

Ľubky o vzdelaní

Viem, že musím dobyť viac a viac mét, ktoré ma dostanú na vyššie miesta v živote. Musím prísť vzdelaniu na koreň. Pochopiť, prečo sa mám vzdelávať, a musím sa chcieť vzdelávať. No v tejto dobe je nevedomosť asi módou. Veľa ľudí radšej na učenie kašle, a tak nevedomky kašlú aj na svoj život. Každý je strojom svojho šťastia. Viem, že musím vedieť, aj keď nikdy nebudem poznať všetko. Ako povedal Sokrates: „Viem, že nič neviem.“ Aj keď si myslím, že bol prehnane skromný.

V tejto dobe sa hlúpi ľudia vysmievajú tým múdrym. No ja myslím, že by to malo byť naopak. Smiať by sa mali vzdelaní tým nevzdelaným.

Dúfam, že raz bude každý na svete chcieť vedieť a prahnúť po informáciách. Ale myslím, že to tak skoro nebude...

Martin Halenár

Hovorí sa aj: „Bieda je najlepší majster.“ Je to pravda? Musia niektorí z nás spadnúť až na samé dno, či už fyzické alebo psychické, aby sa spamätali a začali sa snažiť?!

Možno áno, veď koniec-koncov blázon len na vlastnej koži zmúdre, preto si myslím, že by sme sa mali poučiť z každodenného života a sledovať chyby ostatných, aby sme tú istú chybu nespravili.

Petra Sokolovská

Prostredníctvom čoho sa môžem vzdelávať? Prostredníctvom učiteľov a kníh? Aulus Gellius povedal: „Knihy sú nemí učitelia“. Knihy síce nerozprávajú, no musím ich prečítať a pochopiť, a tak ma toho veľa naučia.

Čiže učitelia nenaučia? Práve naopak, učitelia veľa naučia, ale nenaučia tých, ktorí nechcú.

A keď sa nebudem učiť, čo sa môže stať? Môžem sa dostať na dno, nič nedosiahnem, a tak budem mať horší život ako ostatní...

Kristína Kosmálová

Keď niečo chcete dosiahnuť, predsa neskončíte v polovici cesty, ale povieť si: „Idem ďalej! Dám to!“ Aj keď vás to bude stáť nejaké slzy. To rozhodnutie, či budete celý život na chvoste alebo dosiahnete svoj cieľ, je na každom z vás... ako si usporiadate svoj život...

Kristína Koleková

(Úryvky z prác žiakov 8.A)

AKÁ BUDE ŠKOLA O 100 ROKOV ?

- učiteľky budú mať vymeniteľné nervy (*zišli by sa nám už teraz ☺*)... učitelia budú androidi... učiť budú zombíci... učiteľky budú holografické, lebo skutočné vyhynuli... riaditeľ bude dinosaurus...
- pri učení budú žiaci ležať... sedávať na gauči... lavice sa budú nadnášať... budú vybavené minibarom... pod lavicami budú hadičky na vykonanie potreby počas hodiny... stoličky budú vyhrievané a masážne...
- vedľa školy budú stajne a každý žiak bude mať svojho koňa... žiaci si budú brať do školy svoje zvieratko... bude sa chodiť na exkurzie do vesmíru... na dejepise budú žiaci cestovať do rôznych storočí strojom času... na biológii žiaci nasadnú do mikrobunky a budú cestovať v telách rastlín a živočíchov... na telesnej budú učitelia cvičiť namiesto žiakov...
- úlohy budú robiť počítače alebo internetoví dvojníci... každý žiak bude mať robota – zapisovateľa... žiadne skúšanie ani písomky... žiaci do hlavy dostanú čipy s vedomosťami... pri skúšaní sa bude využívať detektor lži...
- školský rok bude trvať 2 mesiace... žiaci si budú môcť vybrať, ktorý deň pôjdu do školy... budú sa vyučovať moderné tance... vodičák na motorku... letecká výchova... florbal... sexuálna výchova... strelba... bojové umenia... lietanie... hip-hop... PC hry... bude krúžok „strelba proti nepriateľovi“ (*uvádzame v pôvodnom znení, vychutnajte si ten pravopis*)...
- učitelia budú poslúchať žiakov... školský poriadok nebude existovať... rodičko len raz za rok cez skype... zrušia sa triedne knihy a klasáky...
- po chodbách sa budú premiestňovať posuvnými pásmi... na golfových vozíkoch... na učiteľkách (*zaujímavá predstava ☺*)... učiteľky budú jazdiť do tried na kolieskových korčuľach (*ešte zaujímavejšia predstava ☺*)...
- žiaci budú chodiť do školy na lietajúcom koberci... v lietajúcej limuzíne... na vodných skútroch (*po Trnávke?*)... budú sa do školy teleportovať...
- škola bude vyzeráť ako vesmírna stanica... zámky na skrinkách budú na DNA... školská brána sa bude otvárať senzorom oka... okolo školy bude plot pod elektrickým prúdom... v škole bude podzemný hangár, kde budú lietadlá na výlety a školský tryskáč... na začiatku roka dostanú žiaci lepkavé papuče a budú behať po stenách...
- strava vo forme tabletiiek... na obed budú jedlá z McDonaldu... v školskej jedálni bude výber z 10 jedál... v budove bude čokoládovňa... začnú tu normálne variť...

A teraz zlatý klinec programu:

- Štúr vstane z hrobu a zruší ypsilon!!!

Predstavy žiakov 5.A, 5.B, 7.A, 7.B, 9.A a 9.B
zobierala istá nemenovaná slovenčinárka I. R.

NAŠA ŠKOLA

Osemdesiat rokov stála,
pekne na nás pozerala.
K narodeninám jej prajem šťastie,
nech ďalej kvitne žiakmi krásne.

Celá veľká, múdra škola.
A keď sa pozriem dookola,
vidím žiakmi posiatu lúku,
no oni to prežívajú ako muku!

Vraj najhoršia je slovina,
to je strašná hodina!
Veď MĚ, MÚ, MÁ už viem
a nič viac nepotrebujem!

Škola, to je múdra vec,
už to viete nakoniec.
Všetko najlepšie Atómovej základnej škole,
nech ďalej stúpa hore a hore!

Terezka Kravcová 4.A

REDAKCIA

Šéfredaktorka:
Amúš Kolariková

Redakčná rada:
Vika Gašparíková
Simuš Bielíková
Miška Hlavačková
Kiko Paulovič

Spolupracovali:
p. uč. Čeligová, Hrnčíriková,
Jaurová a Krivičková,
spravodajské štáby
zo 7.B, 9.A a 9.B

Učiteľský dozor:
Mgr. Iveta Reptová

ATOMIK

- školský časopis • občasník • ročník XXVII • číslo 4 • máj 2012 •
- vydáva Základná škola, Ulica Atómová 1, Trnava •
- tlač: Tlačové štúdio Váry, Hlavná 54, Trnava •

„Keby sme vydali súborné dielo o živote detí školy na Vodárni, bola by to kronika, kde z každej stránky srší láska a obetavosť, kde učitelia neľutujú čas ani námahu, aby pozdvihli telo a ducha mnohých generácií školopovinnej mládeže.“

Mária Sadloňová, učiteľka

„Mojej škole želám, aby mala čo najviac učiteľov a žiakov, ktorí posunú duchovný vývoj spoločnosti ďalej, otvoria nové obzory, preniknú do nových nepoznaných sfér a kultúr, aby mohli naše znalosti preniesť tam, kde to potrebujú, a naopak. Aby každý robil to, čo ho baví, a robil to zo srdca.“

Emíre Khidayer, spisovateľka

„Retrospektívny pohľad na 80 rokov života školy – to je neopakovateľný film o pedagógoch na učiteľských i riadiacich postoch, ktorí sa výchove a vzdelávaniu mladých ľudí venovali celou svojou osobnosťou. Za ich nadšenie, obetavosť a usilovnú prácu im patrí obdiv a vreľé poďakovanie.“

Emília Benedikovičová, riaditeľka školy

„Svojej bývalej škole prajem veľa radosti, úspechov a veľa šťastných usmiatej tvári jej žiakov aj učiteľov.“

Ol'ga Brunnerová, umelecká šperkárka

